

การพัฒนาและสร้างหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ (Development and Building of Humanoid Robot)

รัตนสุดา สุภคณัยสร*

*สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อออกแบบและสร้างหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ ซึ่งได้รับแนวคิดมาจากการก้าวเดินของมนุษย์ที่มีลักษณะคล้ายการก้าวเดินด้วยขาของมนุษย์ ทำให้หุ่นยนต์มีความสามารถที่จะเคลื่อนที่ได้โดยใช้ขาสองขาในการเคลื่อนที่ การพัฒนาโปรแกรมสำหรับควบคุมหุ่นยนต์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพพื้นผิวที่ต้องการเคลื่อนที่ได้โดยการเขียนโปรแกรมภาษาซี ควบคุมเซอร์โวมอเตอร์จำนวน 20 ตัว ให้มีการทำงานร่วมกัน การรักษาสมดุลของหุ่นยนต์ทำได้โดยการรับข้อมูลจากอุปกรณ์รับรู้ความเร่งแบบ 3 แกน (accelerometer) จัดทำการเดินโดยใช้สมการ Inverse Kinematics (IK) ที่มีความแม่นยำและสามารถจัดทำการเดินของแต่ละท่าโดยการกำหนดค่าแกน X Y Z ซึ่งสมการ Inverse Kinematics (IK) สามารถคำนวณหาค่าพิกัดของขาหุ่นยนต์ แสดงการเคลื่อนที่ของข้อต่อที่ต้องหมุนไปเป็นมุมต่างๆ ซึ่งทำให้มีความแม่นยำ

คำสำคัญ: หุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์/ โปรแกรมภาษาซี/ เซอร์โวมอเตอร์

Abstract

The purpose of this research was to design and construct of the Humanoid Robot which can walk with two legs like human. Its two legs used interchangeably for complex manipulations. C-computer program was used for developing regulative program to control 20 Servo Motors. The balance of the Humanoid Robot was achieved by retrieving data from an accelerometer. Thus, the positioning of movement by using Inverse Kinematics (IK) was accurately and able to control the position of each movement. Definition of mean values in X, Y and Z axis calculated by Inverse Kinematics (IK) showed accurate position and relationship between robot legs and joint movement angles.

Keywords: Humanoid robot/ Servo motors/ C-computer program

บทนำ

ปัจจุบันการขยายตัวทางอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้การผลิตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อุตสาหกรรมการผลิตแบบอัตโนมัติจึงเข้ามามีบทบาทในวงการอุตสาหกรรมเทคโนโลยีหุ่นยนต์ โดยหุ่นยนต์ส่วนใหญ่เป็นหุ่นยนต์ชนิดยึดอยู่กับที่ แต่เนื่องจากการผลิตบางประเภทต้องการการเคลื่อนย้าย จึงต้องทำหุ่นยนต์แบบเคลื่อนที่มาใช้กับงานดังกล่าว โดยทั่วไปหุ่นยนต์แบบเคลื่อนที่นิยมทำเป็นหุ่นยนต์ล้อและหุ่นยนต์แบบเคลื่อนที่ด้วยขา (ธีรวัฒน์ ปานกลาง และ จตุรงค์ สุคนธชาติ, 2554)

หุ่นยนต์แบบเคลื่อนที่ด้วยล้อที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมีตั้งแต่ล้อเดี่ยวไปจนถึงหลายล้อสามารถเคลื่อนที่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างเรียบได้ดี แต่ไม่สามารถเคลื่อนที่ข้ามสิ่งกีดขวางที่มีความสูงเกินเส้นผ่านศูนย์กลางของล้อได้ ทำให้นักประดิษฐ์หุ่นยนต์แบบล้อไม่เหมาะสมกับภูมิประเทศ

ที่สลับซับซ้อนและขรุขระ ดังนั้นหุ่นยนต์ที่เคลื่อนที่ด้วยขาจึงมีความเหมาะสมกับภูมิประเทศดังกล่าวมากกว่า ลักษณะเฉพาะคือการค่อยเป็นค่อยไปในทิศทางใดก็ได้ หุ่นยนต์ที่เคลื่อนที่ด้วยขาที่ทำการวิจัยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งขาเป็นต้นไป ยิ่งจำนวนขาน้อยยิ่งส่งผลให้ความคล่องตัวในการเคลื่อนที่มีมากขึ้นเท่านั้น หุ่นยนต์ที่เคลื่อนที่ด้วยขาสองขามีความสามารถในการเคลื่อนที่ได้ดีกว่าหุ่นยนต์ที่เคลื่อนที่ด้วยขาแบบอื่น แต่เนื่องจากหุ่นยนต์สองขามีส่วนประกอบของโครงสร้างหลายชิ้นส่วนจึงทำให้การควบคุมให้หุ่นยนต์มีเสถียรภาพอยู่กับที่และขณะก้าวเดินเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากและสลับซับซ้อน ดังนั้นจึงมีความสนใจในการพัฒนาและสร้างหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในงานด้านอุตสาหกรรม หรือสามารถทำงานแทนมนุษย์ได้นอกจากนี้ยังได้ศึกษาระบบกลไก

การทำงานของหุ่นยนต์ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอน การทำงานในชีวิตประจำวันได้ (ณัฐคนัย สิงห์-คสิวรรณ และธีรวิทย์ อัสวศิลปะกุล, 2554)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและสร้างหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ และนำมาประยุกต์ใช้งาน
2. เพื่อพัฒนาท่าเดินของหุ่นยนต์ให้เหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์แทนมนุษย์
3. เพื่อสร้างระบบขับเคลื่อนของหุ่นยนต์

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนาและสร้างหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ ในโครงการวิจัยครั้งนี้ จะควบคุมการทำงานของหุ่นยนต์ ผ่านบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ ATmega 128 รุ่น JX-mega128 ของบริษัท INEX โดยใช้ภาษา C ในการเขียนโปรแกรมควบคุม
2. หุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์ในโครงการวิจัยครั้งนี้ มีขนาดความสูงประมาณ 39 เซนติเมตร ประกอบด้วย เซอร์โวมอเตอร์ จำนวน 20 ตัว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้หุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเดินของหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์

3. มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนโปรแกรมภาษาซีผ่านบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

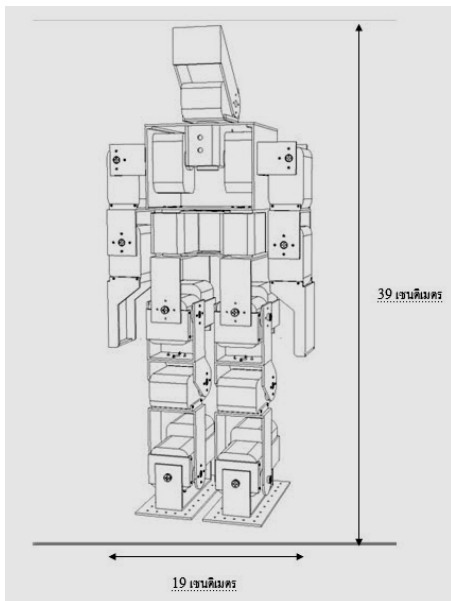
1. หุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์ หมายถึง หุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์และเคลื่อนที่ด้วยขา สองขา
2. จลนศาสตร์ผืนตรง คือการกำหนดมุมเพื่อหาตำแหน่ง เช่นการกำหนดว่าขาของหุ่นยนต์ยาวเท่าไร และมุมของแต่ละข้อต่อเป็นเท่าไร เพื่อใช้ในการคำนวณหาตำแหน่งอ้างอิงและตำแหน่งในระนาบ 3 มิติ
3. จลนศาสตร์ผกผัน หมายถึง กระบวนการย้อนกลับของ Forward Kinematics ซึ่งเป็นการกำหนดพิกัดของขาหุ่นยนต์และต้องการทราบว่า การเคลื่อนที่นั้น ข้อต่อใดบ้างที่ต้องหมุนไปเป็นมุมเท่าไร
4. ประมวลผลภาพ หมายถึง การประยุกต์ใช้งานการประมวลผลสัญญาณบนสัญญาณ 2 มิติ Actuators หมายถึง ส่วนที่มีหน้าที่ตอบสนองและปรับเปลี่ยนรูปร่างตำแหน่ง ความถี่ธรรมชาติ หรือลักษณะเฉพาะทางกลอื่นๆ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ สนามไฟฟ้า และหรือสนามแม่เหล็ก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาหุ่นยนต์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์เพื่อให้สามารถทำงานได้เปรียบเสมือนมนุษย์จริง

วิธีดำเนินการวิจัย

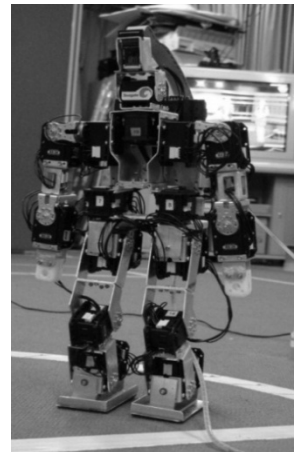
1. การออกแบบหุ่นยนต์เดินสองขาที่มี 6 DOF เนื่องด้วยงานวิจัยนี้คณะผู้วิจัยได้พิจารณาท่าเดินที่จะทำให้หุ่นยนต์เดินไปข้างหน้าตามแนวแกนราบเท่านั้นคณะผู้วิจัยจึงได้ออกแบบให้โครงสร้างขาของหุ่นยนต์มี 6 DOF และมีการเชื่อมต่อของแต่ละข้อดังต่อไปนี้

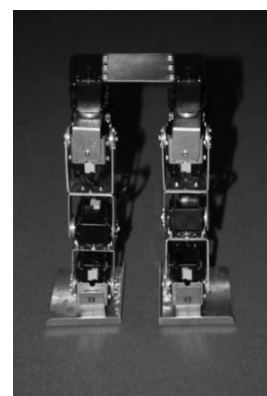
ภาพที่ 1 โครงสร้างของหุ่นยนต์เดินสองขาที่มี 6 DOF

2. ข้อต่อ (Link) และเซอร์โวมอเตอร์ (Actuators) การสร้างหุ่นยนต์สองขาขนาดเล็กเพื่อใช้ในการทดลองดังนั้นจึงได้เลือกใช้วัสดุ

เพื่อลดน้ำหนักของหุ่นยนต์เพื่อให้หุ่นยนต์มีน้ำหนักเบาที่สุดและมีความทนทานต่อแรงกระแทกสูงและมีการบิดตัวของวัสดุต่ำ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเลือกใช้วัสดุอลูมิเนียมอัลลอยให้เป็นวัสดุที่ใช้ในการเชื่อมโยงข้อต่อต่างๆ เข้าด้วยกันแต่ละข้อต่อของหุ่นยนต์จะถูกสร้างจากอลูมิเนียมที่มีความหนาประมาณ 1.5 มิลลิเมตร ที่ถูกนำไปพับขึ้นรูปเป็นรูปแบบต่างๆ และนำมาประกอบเข้าด้วยกัน

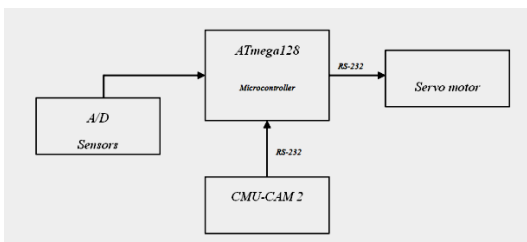
ภาพที่ 2 ข้อต่อ (Link) และโครงสร้างของหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์

ภาพที่ 3 ข้อต่อ (Link) และและเซอร์โวมอเตอร์ (Actuators) ส่วนขาของหุ่นยนต์

ในการสร้างหุ่นยนต์ให้มีน้ำหนักเบา และมีขนาดเล็กนั้นจำเป็นต้องใช้ เซอร์โวมอเตอร์ (Actuator) ในแต่ละข้อต่อ (Joint) ของหุ่นยนต์และเซอร์โวมอเตอร์ รุ่น AX-12 ที่เลือกใช้ในการทดลองในงานวิจัยในครั้งนี้

3. การออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ภาพรวมของการออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ของหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์ต้องมีความเป็นอัตโนมัติ ทั้งระบบตั้งแต่การทรงตัว การล้มลุก การมอง หาวัดดู การหลบหลีกสิ่งกีดขวาง ทั้งหมดนี้ ปรมาจากผู้บังคับ ซึ่งสามารถจำแนกการควบคุมการทำงานของระบบของหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์ทั้งระบบได้

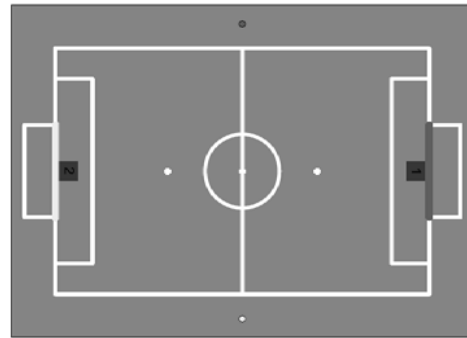

ภาพที่ 4 แสดงภาพรวมของการควบคุมหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์

4. การทดสอบหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์

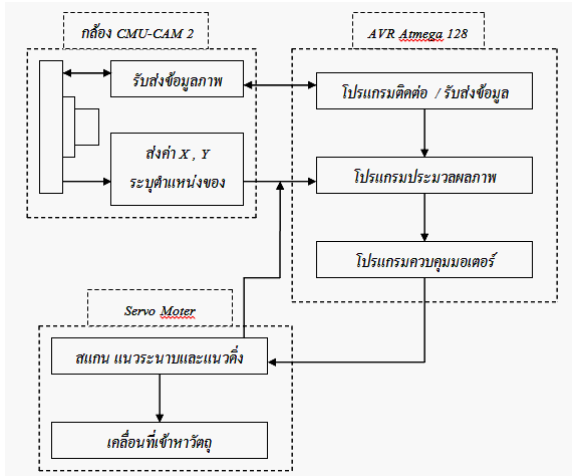
4.1 ได้เลือกการทดสอบหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์โดยเลือกใช้กฎการแข่งขันของ thailand humanoid robot soccer championship 2012 ซึ่งเป็นการแข่งขันหุ่นยนต์อัตโนมัติมาแข่งขันเตะฟุตบอลกันแต่ละทีมประกอบไปด้วยหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์ทีมละ 3 ตัว ลูกฟุตบอลใช้ลูกเทนนิสสีส้มแทน

เพื่อให้หุ่นยนต์สามารถจำแนกสีของพื้นสนาม และลูกฟุตบอลได้ โดยใช้สนามขนาด 4x6 เมตร พื้นผิวสนามเป็นพรมอัดสีเขียว เส้นสนามใช้สีขาว

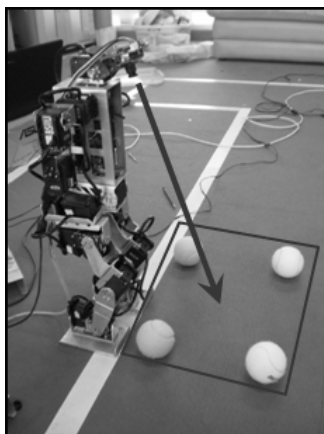
ภาพที่ 5 สนามการแข่งขัน thailand humanoid robot soccer championship 2012

หลักการทำงานของหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์ เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างกล้อง ซีซีดี (CCD) รุ่น CMU-CAM2 และ บอร์ด MicroController AVR Atmega 128 เพื่อใช้ในการมองของหุ่นยนต์ โดยมีการทำงานเป็นลำดับขั้นตอนเริ่มตั้งแต่การติดต่อและการจัดการการรับส่งข้อมูล ระหว่าง กล้องซีซีดี (CCD) รุ่น CMU-CAM2 และ บอร์ด MicroController AVR Atmega 128 การรับส่งข้อมูลภาพ การส่งค่า X,Y (ระบุตำแหน่งของวัตถุ) โปรแกรมประมวลผลภาพ โปรแกรมควบคุม Servo moter และการปรับการทำงานของ Servo Moter ที่แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของการสแกนกับส่วนเคลื่อนที่

ภาพที่ 6 แสดงผังการทำงานของหุ่นยนต์ฮิวมา นอยด์

ในการเก็บค่าการมองในแนวระนาบ (pan) และการมองในแนวตั้ง (Tilt) ของ Servo นั้น จะใช้ลูกบอล(ลูกเทนนิสสี่สี) มาวางตาม ตำแหน่งมุมของภาพทั้ง 4 มุม 4 ลูก จุดประสงค์ของการวางตำแหน่งแบบนี้คือถ้า หากลูกเทนนิสสี่สีไปอยู่ตำแหน่งใด ๆ ของ ภาพก็จะสามารถเห็นลูกเทนนิสสี่สีได้

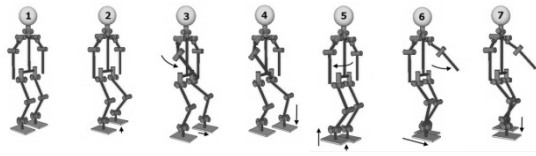

ภาพที่ 7 การวางลูกเทนนิส 4 มุมเพื่อเก็บค่า การมองในแนวระนาบและการมองในแนวตั้ง

ในการทดลอง ได้จัดทำพื้นสนามที่ใช้ ในการทดลอง เป็นพรมสีเขียวและทำตำแหน่ง วางลูกบอล(ลูกเทนนิสสี่สี)เป็นรัศมีครึ่ง วงกลมซึ่งจะแบ่งระยะห่างจากตัวหุ่นยนต์ระยะ 30 เซนติเมตรจนถึงระยะ 210 เซนติเมตร โดย ห่างกันทุกๆ 30 เซนติเมตร จากนั้นทำการเก็บ ค่าแสงจาก เครื่อง LUX METER ที่ใช้สำหรับ วัดค่าความเข้มแสง แสดงเป็นค่าตัวเลข จำนวน 20 ค่าแล้วนำค่าแสงเหล่านั้นมาหาค่าเฉลี่ย เมื่อ ได้ค่าแสงเฉลี่ยที่แน่นอนแล้วจึงทำการเก็บค่าสี ของลูกเทนนิสสี่สี

ผลการวิจัย

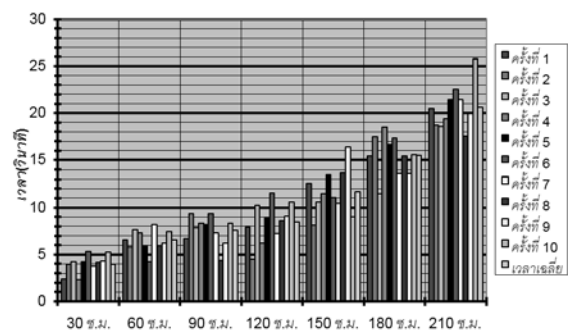
การจัดทำการเดินของหุ่นยนต์ฮิวมา นอยด์นั้นจะปรับท่าต่างๆ ดังรูปที่ 4.2 หมายเลข 1 ท่ายืนตรงเป็นการจัดทำเริ่มของการเดิน หมายเลข 2 เอียงเท้าขวาไปทางขวาเล็กน้อยขวา พร้อมทั้งยกเท้าซ้ายขึ้น หมายเลข 3 ก้าวเท้าซ้าย ไปข้างหน้าพร้อมทั้งแขนขวาไปข้างหน้า หมายเลข 4 วางเท้าซ้ายลงพร้อมทั้งย่อหัวเข่าทั้ง สองข้างลงเล็กน้อย หมายเลข 5 เอียงเท้าซ้ายไป ทางซ้ายเล็กน้อยและยกเท้าขวาขึ้นให้มาอยู่ ตำแหน่งพอดีกับขาซ้ายพร้อมทั้งปรับแขนขวา มาอยู่เหมือนท่ายืนตรง หมายเลข 6 ก้าวเท้าขวา ไปข้างหน้าพร้อมทั้งแขนซ้ายไปข้างหน้า หมายเลข 7 วางเท้าขวาลงพร้อมทั้งย่อหัวเข่าทั้ง สองข้างลงเล็กน้อย จากการจัดการการเดินของ หุ่นยนต์ฮิวมานอยด์นั้น หมายเลข 1 จะเป็นท่า เริ่มต้น ส่วนการเดินอย่างต่อเนื่องนั้นจะใช้ หมายเลข 2-7 วนไปเรื่อยๆ จะได้ทำการเดินของ หุ่นยนต์

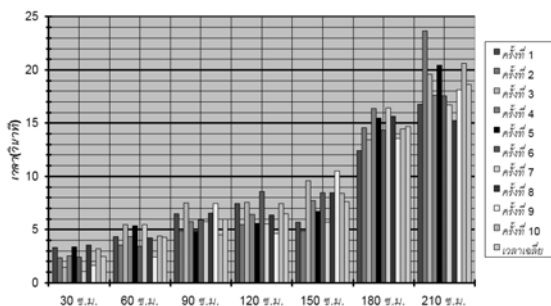
ภาพที่ 8 การก้าวเดินของหุ่นยนต์

การหาลูกบอล(ลูกเทนนิสสีส้ม)ใน ครั้งวงกลมรัศมี ช่วงเวลากลางวันที่มีแสงมาก และไม่สม่ำเสมอ การทดลองจะทำการสแกน หาลูกบอล(ลูกเทนนิสสีส้ม) ด้านหน้าหุ่นยนต์ อีวमानอยด์ 180 องศา โดยเริ่มจากระยะห่าง จากหุ่นยนต์อีวमानอยด์ที่ 30 เซนติเมตร 60 เซนติเมตร 90 เซนติเมตร 120 เซนติเมตร 150 เซนติเมตร 180 เซนติเมตร และ 210 เซนติเมตร เพื่อจับเวลาในแต่ละช่วงระยะที่ วางตำแหน่งลูกบอล(ลูกเทนนิสสีส้ม) การหา ค่าแสง ในเวลากลางวันนั้น จะมีแสงรบกวน ในพื้นที่สนามที่ทำการทดลองและพื้นที่ต่างๆ ในสนามจะมีค่าของแสงที่ไม่เท่ากัน และค่าสี ที่ได้ในแต่ละตำแหน่งนั้นก็ต่างกัน ดังนั้น การเก็บค่าแสง จะเก็บแบบสุ่มพื้นที่ใน ขอบเขตของพื้นที่สนามที่ทำการทดลองทั้งหมด 20 ค่าแล้วนำค่าทั้งหมดมาเฉลี่ยและทำการเก็บ ค่าสีจากค่าเฉลี่ยของแสงที่ได้ การหาลูกบอล (ลูกเทนนิสสีส้ม)ในครั้งวงกลมรัศมี ช่วงเวลา กลางคืนที่มีแสงคงที่ การทดลองจะทำการ สแกนหาลูกเทนนิสสีส้มด้านหน้าหุ่นยนต์อีว मानอยด์ 180 องศา โดยเริ่มจากระยะห่างจาก หุ่นยนต์อีวमानอยด์ที่ 30 เซนติเมตร 60 เซนติเมตร 90 เซนติเมตร 120 เซนติเมตร 150 เซนติเมตร 180 เซนติเมตร และ 210 เซนติเมตรเพื่อจับเวลาในแต่ละระยะที่วางลูก

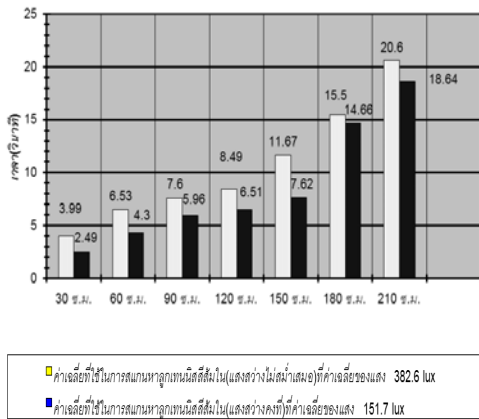
เทนนิสสีส้ม การหาค่าแสงในเวลากลางคืน นั้น จะมีเฉพาะแสงของไฟ(หลอดฟลูออเรสเซนต์) ที่มีความสม่ำเสมอของแสงทั่วทั้งพื้น สนาม การเก็บค่าแสงจะเก็บแบบสุ่มพื้นที่ใน ขอบเขตของพื้นที่สนามที่ทำการทดลองทั้งหมด 20 ค่าแล้วนำค่าทั้งหมดมาเฉลี่ยและทำการเก็บ ค่าสีจากค่าเฉลี่ยของแสงที่ได้

ภาพที่ 9 กราฟแสดงเวลาที่ใช้ในการสแกนหา ลูกเทนนิสสีส้มในเวลากลางวัน (แสงสว่างไม่ สม่ำเสมอ) ที่ค่าเฉลี่ยของแสง 382.6 lux (หน่วย เป็นวินาที)

ภาพที่ 10 กราฟแสดงเวลาที่ใช้ในการสแกน หาลูกเทนนิสสีส้มในเวลากลางคืน(แสงสว่าง คงที่) ที่ค่าเฉลี่ยของแสง 151.7 lux (หน่วย เป็นวินาที)

ภาพที่ 11 การเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการสแกนหาลูกเทนนิสสีส้มใน(แสงสว่างไม่สม่ำเสมอ)ที่ค่าเฉลี่ยของแสง 382.6 lux และ ค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการสแกนหาลูกเทนนิสสีส้มใน(แสงสว่างคงที่)ที่ค่าเฉลี่ยของแสง 151.7 lux

สรุปผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ออกแบบและสร้างหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์ โดยได้รับแนวคิดมาจากหุ่นยนต์ที่ใช้ในการแข่งขันหุ่นยนต์เตะฟุตบอลชิงแชมป์โลก รุ่นฮิวแมนอยด์โดยใช้กฎของการแข่งขัน World Robocup 2010 ในส่วนของ Humanoid Soccer Robot ในรุ่น Kid size คือความสูงไม่เกิน 60 เซนติเมตร และต้องมีแขนสองแขน ขาสองขา ตำแหน่งของกล้องที่ใช้ในการประมวลผลภาพต้องอยู่บนหัวไหล่และที่สำคัญที่สุดหุ่นยนต์ต้องมีความเป็นอัจฉริยะสามารถล้มแล้วลุกเองปฏิบัติภารกิจเองมีความฉลาดในตัวของหุ่นยนต์ หุ่นยนต์ต้องปราศจากการใช้คนบังคับ แต่ในการทดลองครั้งนี้ได้เลือกใช้เซอร์โวมอเตอร์

รุ่น AX-12 และอคูมิเนียมอัลลอยเพื่อใช้เป็นข้อต่อและส่วนประกอบต่างๆ ของหุ่นยนต์ เพราะมีความแข็งแรงและน้ำหนักเบา เพื่อให้การเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์มีความเสถียรภาพมากที่สุด

จากการทดสอบระบบการเดินของหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์ด้วยการจัดทำกรเดินโดยใช้สมการ Inverse Kinematics (IK) ซึ่งจะได้ทำการเดินของหุ่นยนต์ ซึ่งต้องรักษาสมดุลในการเดิน เพื่อให้หุ่นยนต์สามารถเดินได้โดยไม่ล้ม มีความแม่นยำสูงและสามารถจัดทำกรเดินของแต่ละท่าโดยการกำหนดค่าแกน X Y Z ซึ่งสมการ Inverse Kinematics (IK) จะคำนวณหาค่าพิกัดของขาหุ่นยนต์ ว่าการเคลื่อนที่นั้นมีข้อต่อใดบ้างที่ต้องหมุนไปเป็นมุมเท่าไร ซึ่งทำให้มีความแม่นยำ ไม่คลาดเคลื่อน

ส่วนระบบการประมวลผลภาพหรือการมองเห็นของหุ่นยนต์จากผลการทดลองที่ค่าแสงสว่างคงที่ (382.6 lux) ในการสแกนหาลูกเทนนิสสีส้ม ระยะ ไกลที่สุด (30 เซนติเมตร) จะใช้เวลาน้อยและมีความผิดพลาดน้อยที่สุด เพราะขนาดของกรอบภาพจะมีขนาดเล็ก(มุมกล้องแคบ)และแสงสะท้อนรบกวน (Noise)น้อย จึงทำให้เห็นลูกบอลมีขนาดใหญ่และชัดเจนขึ้นส่งผลให้การสแกนหาลูกบอลมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามระยะที่ไกลที่สุด (210 เซนติเมตร) เมื่อมุมกล้องไกลออกไปหรือมีความลาดเอียงมาก จะทำให้ขนาดของกรอบภาพมีขนาดใหญ่ (มุมกล้องกว้าง)และมีแสงสะท้อนรบกวน

(Noise) มาก ทำให้เห็นขนาดของลูกบอลได้เล็กหรืออาจไม่เห็นเลย จึงทำให้ใช้เวลาในการสแกนหาลูกบอลนานและความผิดพลาดจากแสงสะท้อนรบกวน (Noise) มากขึ้น ทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อน จะเห็นได้ว่าแสงสะท้อนมีผลต่อการมองเห็นของหุ่นยนต์เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเลือกค่าแสงที่ดีที่สุดที่จะนำมาใช้เขียนโปรแกรมในการสแกนหาลูกบอล(ลูกเทนนิสสีส้ม) ให้ได้ทั่วทั้งพื้นสนาม

อภิปรายผล

จากการทดลองได้ทดสอบให้หุ่นยนต์อิวิมานอยด์ที่ออกแบบและสร้างขึ้นโดยได้นำสมการ Inverse Kinematics (IK) มาช่วยจัดการเดินของหุ่นยนต์อิวิมานอยด์เป็นไปอย่างถูกต้องและแม่นยำต่อการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์แต่ความเร็วของไมโครคอนโทรลเลอร์ ATmega 128 ยังประมวลผลไม่เร็วพอและการส่งข้อมูลไปยังเซอร์โวมอเตอร์ AX-12 และอุปกรณ์ในการทดลองเรื่องการประมวลผลภาพของหุ่นยนต์ที่สำคัญคือเรื่องการเก็บค่าแสงและการเก็บค่าสีเนื่องจากมีความสัมพันธ์กันเพราะในแต่ละจุดของพื้นสนาม (พื้นพรมอัดสีเขียว) ที่ใช้ในการทดสอบค่าความสว่างของแสงแต่ละจุดบนพื้นผิวของสนามมีค่าไม่เท่ากันจึงทำให้ค่าสีแต่ละจุดไม่เท่ากัน ค่าสีที่เก็บเพื่อใช้ในการหาลูกเทนนิสสีส้มจะสามารถเก็บได้เพียงค่าสีเดียวเท่านั้น เมื่อสมการเปลี่ยนตำแหน่งของลูกเทนนิสสีส้มไป

ทั่วทั้งสนาม จะทำให้ไม่พบลูกเทนนิสสีส้มในบางตำแหน่งของพื้นสนาม จึงเป็นอุปสรรคต่อการทดสอบ ทำให้หุ่นยนต์ไม่สามารถสแกนหาลูกฟุตบอลหรือลูกเทนนิสสีส้มในระยะที่กำหนด โดยเฉพาะบริเวณขอบสนาม

นอกจากนั้นก็ยังมีปัญหาทางเทคนิคในด้านต่างๆ เช่น ขนาดของกรอบภาพที่มีขนาดเล็กจนทำให้สามารถประมวลผลภาพได้ในระยะเพียง 2 เมตร ดังนั้นวัตถุรบกวนหรือแสงสะท้อน(Noise) จะทำการรบกวนการทำงานของกล้องได้ง่าย เนื่องจากกล้องซีซีดี (CCD) รุ่น CMU-CAM2 ไม่มีระบบปรับสมดุลแสงสีขาว ไม่มีระบบปรับความชัดเจนของภาพอัตโนมัติ และไม่มีระบบตัดสัญญาณรบกวนดังกล่าว โดยต้องปรับค่ามาตรฐานของกล้องก่อนการใช้งานเกือบทุกครั้ง ถ้าพื้นที่ในการทดลองมีวัตถุอื่นที่มีสีคล้ายหรือใกล้เคียงสีส้มจะทำให้ความคลาดเคลื่อนในการทดลองเพิ่มตามไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้ความแม่นยำของหุ่นยนต์ในการทำงานลดน้อยลงตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเพื่อออกแบบและสร้างหุ่นยนต์อิวิมานอยด์ที่มีเสถียรภาพสูงในการเคลื่อนที่ ทั้งยังสามารถประมวลผลภาพเพื่อหาลูกฟุตบอล ในการเคลื่อนที่เข้าหาวัตถุไม่ว่าจะเป็นการเดินหน้า ถอยหลัง เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา

ล้มแล้วต้องลุกได้เอง อีกทั้งยังปราศจากการ
บังคับด้วยมนุษย์อีกด้วย

1. รูปแบบของตัวหุ่นยนต์และ
โครงสร้างวัสดุ ลำตัวของหุ่นยนต์ควรมีการ
ปรับปรุงให้เหมาะสมกับการรับน้ำหนักและ
บรรจุวงจรอิเล็กทรอนิกส์ แบตเตอรี่ การ
คำนวณหาขนาดของลำตัวที่เหมาะสมต่อการ
รับน้ำหนักของขาและโครงสร้างที่ใช้ต้อง
เลือกใช้วัสดุที่มีความทนทาน และมีน้ำหนัก
เบา

2. ทอร์กของเซอร์โวมอเตอร์แต่ละ
ตัว ทอร์กผลลัพธ์ของแต่ละขา ควรเลือกใช้
เซอร์โวมอเตอร์ที่มีทอร์กเท่ากันหรือมีวิธีการ
ทดสอบหาทอร์กและคำนวณหาแรงลัพธ์ของ
ทอร์กแต่ละขาก่อนที่จะนำมาประกอบกันเป็น
ตัวหุ่นยนต์

3. กล้องซีซีดี (CCD) รุ่น CMU-
CAM2 ที่ใช้แทนดวงตาของหุ่นยนต์ฮิวมา
นอยด์ในการมองหาลูกบอล (ลูกเทนนิสสีส้ม)
จะได้ขนาดของกรอบภาพที่เล็กมุมมองที่แคบ
และคุณภาพของภาพต่ำจึงทำให้การมองของ
หุ่นยนต์ฮิวมานอยด์ มีประสิทธิภาพต่ำตามไปด้วย

แนวทางในการพัฒนา คือปรับเปลี่ยน
ระบบการมอง และการตัดสินใจให้ดียิ่งขึ้น
โดยปรับเปลี่ยนทั้งด้านฮาร์ดแวร์ (Hardware)
และซอฟต์แวร์ (Software) ให้มีคุณภาพสูงขึ้น
ซึ่งในส่วนของฮาร์ดแวร์ (Hardware) จะเพิ่ม
ส่วนหลัก ๆ 2 ส่วนคือ กล้องเว็บแคม (Web
cam) คุณภาพสูง ที่มีคุณสมบัติของมุมมอง
และกรอบภาพที่กว้างมีความละเอียดของภาพ
ในระดับปานกลางถึงระดับสูง (แล้วแต่การนำ

ภาพมาใช้) มีฟังก์ชันในการปรับความชัดเจน
ของภาพและปรับสมดุลแสงสว่างแบบ
อัตโนมัติ อีกส่วนหนึ่งคือ ส่วนที่ใช้ในการ
เชื่อมต่อกับกล้องเว็บแคม (Web cam) เพื่อ
ประมวลผลภาพโดยจะใช้บอร์ดควบคุมแบบ
สมองกลฝังตัว (Embedded) ขนาดเล็ก ซึ่งม
ีความสามารถในการทำงานใกล้เคียงกับ
คอมพิวเตอร์ทุกประการ ในส่วนของ
ซอฟต์แวร์ (Software) จะใช้โปรแกรม โอเพนซี
วี (Open CV) ซึ่งเป็นโปรแกรมเสริมที่ใช้
ร่วมกับโปรแกรมที่ใช้เขียนระบบการ
ประมวลผลภาพ ที่มีฟังก์ชัน ในการจัดการ
ภาพที่ได้จากกล้องเว็บแคม (Web cam) หรือ
ภาพต่างๆ เช่น การคัดลอกภาพ การแยกวัตถุ
ในภาพเดียวกัน การเปลี่ยนโมเดลสี การหา
จุดกลางภาพ เป็นต้น โปรแกรมโอเพนซีวี
(Open CV) เป็นโปรแกรมที่นิยมนำมาใช้เพื่อ
ประมวลผลภาพและเป็นโปรแกรมที่เหมาะสม
จะนำมาใช้เพื่อการพัฒนาการมองของหุ่นยนต์
ฮิวมานอยด์เป็นอย่างยิ่ง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ให้
ทุนสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

ฐิติศักดิ์ จันทรพรหม, (2546), การวิเคราะห์และ
ออกแบบระบบควบคุมการรักษาสมดุล
แบบพลศาสตร์ของหุ่นยนต์ฮิวแมน

- นอยด์, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ณัฐคนัย สิงห์กลีวรรณ และธีรวิทย์ อัสวศิลปะกุล, (2554). หุ่นยนต์เก็บกู้ระเบิดควบคุมการทำงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่ายไร้สาย. วารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์, 11(2): 93-107.
- ธีรณวัฒน์ ปานกลาง และจตุรงค์ สุคนธชาติ . (2554). การออกแบบและควบคุมหุ่นยนต์ต้นแบบ SWU 6 ขา สำหรับสำรวจพื้นผิวดวงจันทร์. วารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์, 11(2): 53-66.
- พีรณัฐ วิรุณหะ, (2551), การหาโมเดลทางคณิตศาสตร์ของหุ่นยนต์กู้ระเบิดโดยวิธีการของดินาวิทฮาร์ทเทนเบอร์ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วีระยุทธ สวัสดิ์, (2550), การลดแรงกระแทกการเดินสองขาในหุ่นยนต์ฮิวแมนอยด์, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ, สถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- Bradski, G. and Kaehler, A. (2008). **Learning Open CV**. USA: O'Reilly.
- Dudek G., Jenkin, M., (2000). **Computational Principles of Mobile Robotics**. 1st edition. UK: Cambridge University Press.
- Gonzalez, R.C. (2001). **Digital Image Processing**. 2nd edition. USA:Prentice.
- Jain R., Kasturi, R., and Schunck B.G. (1995). **Machinevision**. NewYork: McGRAW-Hill.
- Kulvanit P., and et al. (2005). **Team KMUTT: Team description paper**. Robocup 2005: Humanoid League.
- Kaichun Jiang, Lakmal D. Seneviratne and S. W.E. Earles, (1998). A Shortest Path Base PathPlanning Algorithm for Nonholonomic Mobile Robot. **Journal of Intelligent and Robotic Systems**, 24: 347-366.
- Ohya, A. Kosaka, A. and Kak, A. (1998). Vision-Based Navigation by a Mobile Robot with Obstacle avoidance Using Single-Camera Vision and Ultrasonic Sensing. **IEEE Transaction on Robotics and Automation**, 14: 969-978.
- Crust Crawler Robotics. (2006). **Bioidol QuickStart Comprehensive Kit Robot Series**. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2555 จาก <http://www.crustcrawler.com/>